

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/275/2020
Identifikačné číslo spisu:	4115228572
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:4115228572.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobkyne Poľnohospodárska Pôda s.r.o., so sídlom v Bratislave, Sibírska 55, IČO: 44 138 369, zastúpenej advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o. so sídlom vo Zvolene, Stráž 3/223, proti žalovanej N. B., bytom v G., G. W. XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Gabrielou Strýčekovou, so sídlom v Nitre, Coboriho 2, o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10 C 509/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. marca 2020 sp. zn. 9 Co 49/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 24. septembra 2018 č. k. 10 C 509/2015 - 121 vo výroku I. žalobu zamietol. Vo výroku II. rozhodol, že žalovaná má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 137 písm. c/ a d/, § 228 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 48 ods. 1, § 49, § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa žalobou požaduje určiť právnu skutočnosť, ktorá musí podľa § 137 písm. d/ CSP vyplývať z osobitného predpisu. Zo žiadneho právneho predpisu však nevyplýva možnosť požadovať určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy z dôvodov, že dôvody na odstúpenie nie sú dané. Takáto možnosť nevyplýva ani z § 48 ods. 1 a ani § 49 Občianskeho zákonníka, o ktoré dôvody opierala žalovaná svoje odstúpenie. Osobitný právny predpis musí priamo vo svojej dikcii priznávať oprávnenej osobe právo domáhať sa určenia tejto právnej skutočnosti, čo z týchto zákonných ustanovení nevyplýva. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uvedené zákonné ustanovenia vzťahujú aj na toto konanie, napriek tomu, že bolo začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Súd uviedol, že aj ak by pripustil možnosť preformulovania žalobného návrhu v súlade s § 137 písm. c/ CSP, tak žalobkyňa by musela v

konaní preukázať, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý je základnou podmienkou dôvodnosti a východiskom úspešnosti takejto určovacej žaloby. Naliehavý právny záujem je daný, ak by bez súdom vysloveného určenia bolo buď ohrozené právo žalobcu alebo by sa jeho právne postavenie stalo neistým, prípadne, ak žalovaný popiera právo žalobcu, čo vyvoláva existenciu stavu objektívnej právnej neistoty, ktorý nemožno odstrániť inak len určovacím výrokom. Súd uviedol, že je nesporné, že žalovaná už nie je vlastníčkou spoluvlastníckych podielov dvoch parciel, ktorých vlastníkom je spoločnosť MH Invest s.r.o., pričom podľa súhlasného vyjadrenia strán sporu boli tieto parcely vyvlastnené. Pretože vyvlastnenie je originálnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva a správny orgán rozhodujúci o vklade vlastníckeho práva posudzuje zmluvu ako celok, nemôže mať prípadne rozhodnutie súdu o neexistencii dôvodov na odstúpenie od zmluvy vplyv na zmenu zápisu vlastníka všetkých spoluvlastníckych podielov, tak ako boli spornou kúpnu zmluvou prevedené v katastri nehnuteľností. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa preto nemá naliehavý právny záujem na určení, že dôvody na odstúpenie od zmluvy neboli dané. Z uvedeného dôvodu žalovaná v konaní namietala aj nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore. Súd ďalej uviedol, že je nesporné, že na návrh žalobkyne bola zapísaná poznámka o súdom konaní, avšak podľa § 228 ods. 2 CSP je pre tretie osoby záväzný iba výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, čo nie je predmetom toho sporu. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobkyne zamietol, keď mal za to, že na úspech žalobkyne v spore nemôže mať vplyv ani výsledok prebiehajúcich správnych konaní, resp. súdnych konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ktoré neboli doposiaľ skončené. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Proti uvedenému rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 12. marca 2020 sp. zn. 9 Co 49/2019 vo výroku I. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Vo výroku II. priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odstúpenia žalovanej od kúpnej zmluvy. Odvolací súd považoval odvolacie námietky žalobkyne za nedôvodné. Dospel k záveru, že postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces žalobkyne. Odvolací súd uviedol, že novú právnu úpravu v Civilnom sporovom poriadku je v zmysle § 470 ods. 1 CSP potrebné aplikovať aj na konanie začaté a neskončené pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, ak nie je v CSP uvedené inak (napr. v § 470 ods. 2 CSP). Oproti pôvodnej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku, Civilný sporový poriadok rozlišuje žaloby na určenie práva (§ 137 písm. c/ CSP) a žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP). U žalôb na určenie práva nová právna úprava zotrúva na preukazovaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (s výnimkou, ak tento naliehavý právny záujem vyplýva z osobitného predpisu). U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila nová právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Podľa novej právnej úpravy nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplyva z osobitného predpisu. Z ustálenej judikatúry NS SR vyplýva, že podmienkou, a teda predpokladom platnosti a účinnosti hmotno-právneho úkonu odstúpenia od zmluvy v zmysle § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka smerujúceho k právnomu dôsledku podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorým je zrušenie zmluvy, je, že zmluva, ku ktorej sa odstúpenie vzťahuje, nie je absolútne neplatnou, inak je odstúpenie od zmluvy neplatné pre rozpor so zákonom. Odstúpiť možno iba od zmluvy, ktorá je uzavretá platne. V konaní o určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy treba ako predbežnú otázku riešiť otázku jej platnosti, pretože odstúpiť možno len od platnej zmluvy (4 Cdo 111/2008, 1 Cdo 48/2010). Platné odstúpenie od zmluvy o prevode nehnuteľností v zmysle § 48 Občianskeho zákonníka však má za následok len zánik záväzkov právneho vzťahu, ktorý takouto zmluvou vznikol, nie však zánik vecného práva, ktoré vzniká až vkladom do katastra nehnuteľností po rozhodnutí príslušného správneho orgánu. Preto samotné odstúpenie od kúpnej zmluvy predávajúcim nie je samo o sebe dôvodom pre obnovu jeho vlastníckeho práva k prevádzaným nehnuteľnostiam. Odvolací súd uviedol, že v zmysle § 34 odsek 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv v prípadoch, ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu, alebo o neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou, ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka. Posudzujúc žalobu žalobkyne odvolací súd uviedol, že prihladnuc k

§ 470 odsek 2 vety druhej CSP, bolo potrebné naliehavosť právneho záujmu ako procesnej podmienky žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu (odstúpenie od kúpnej zmluvy) posudzovať tak v čase podania žaloby, ako aj v čase rozhodovania vo veci. Odvolací súd mal za to, že v konaní nebolo sporné, že žalovaná už nie je vlastníčkou parciel registra „E“ parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 2621 m² a parcela registra „E“ parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 3345 m², ktoré sú v súčasnej dobe vedené na LV č. XXXX, a to ako parcely registra „C“ parc. č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 2629 m² a parcely registra „C“ parc. č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 3345 m², keď ich výlučným vlastníkom je spoločnosť MH Invest, s. r. o. Uvedená spoločnosť uvedené nehnuteľnosti nadobudla na základe vyvlastnenia, ktoré predstavujú originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Žalobkyňa na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovanou nikdy nebola zapísaná v katastri nehnuteľností ako vlastníč sporných nehnuteľností, pretože žalovaná od kúpnej zmluvy odstúpila a následne došlo k vyvlastneniu dvoch parciel, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy. Za danej situácie tak správny orgán už ani nemôže kladne rozhodnúť o návrhu na vklad sporných nehnuteľností v prospech žalobkyne. Žalobkyňa preto nemá naliehavý právny záujem na určení, že odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy zo 06. júla 2015 je neplatné, pretože jej právne postavenie by sa nijako nezmenilo a rozhodnutie súdu o jej nároku by nemohlo mať vplyv na jej vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré nikdy nenadobudla na základe konštitutívnych účinkov vkladu vlastníckeho práva. Odvolací súd ďalej poukázal, že žalobkyňa, zrejme vedomá si nesprávne zvoleného právneho prostriedku na odstránenie neistoty vo svojom právnom postavení, podala aj žalobu o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“). Dovolateľka namietala, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). V tejto súvislosti v podanom dovolaní namietala, že rozhodnutie súdu je nedostatočne odôvodnené, rozporné a arbitrárne. Zároveň mala za to, že súd dospel k nesprávnym záverom ohľadom nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ako aj ohľadom nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej. Zároveň namietala arbitrárnosť a nesprávnosť výroku o nároku na náhradu trov konania, keď podľa jej názoru mal súd aplikovať § 257 CSP. Dovolateľka žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil. Zároveň navrhovala, aby dovolací súd odložil právoplatnosť dovolaním napadnutého rozsudku.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení navrhovala, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne ako nedôvodné zamietol a zároveň, aby zamietol aj návrh žalobkyne na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu - žalobkyňa, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

7. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

7.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Dovolateľka vyvodzovala prípustnosť podaného dovolania na základe ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobkyne, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

11. Dovolateľka namietala, že procesným postupom súdov nižšej inštancie došlo k zásahu do jej práva na spravodlivý súdny proces. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Žalobkyňa v súvislosti s vadou § 420 písm. f/ CSP vytýkala nedostatočné odôvodnenie, rozporupnosť a arbitrárnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

13. K tomuto dôvodu prípustnosti dovolania treba uviesť, že ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu (účastníkmi konania) a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

14. Aj najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu/účastníka mimosporového konania na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu/ účastníka konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu/ účastníka konania. Porušením uvedeného práva strany sporu/ účastníka konania na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa

strane sporu/ účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP.

15. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľky, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; pričom odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 393 ods. 2 CSP. Odvolací súd zároveň sa vysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd podrobne zdôvodnil, prečo žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy zamietol.

15.1. Dovolací súd navyše pri posudzovaní dôvodnosti všeobecne namietaného porušenia procesných práv dovolateľky nezistil také nedostatky v postupe súdov nižšej inštancie, ktoré by odôvodňovali záver, že ich výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. odôvodnenie rozhodnutia zmätočné. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplyva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

15.2. Skutočnosť, že dovolateľka sa s názorom súdov nižšej inštancie nestotožnila, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP tak nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky. Žalobkyňa preto neopodstatnene namietala existenciu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

16. Dovolateľka v podanom dovolaní namietala v zmysle § 420 písm. f/ CSP aj nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (v posúdení otázky naliehavého právneho záujmu a pasívnej vecnej legitímácie). Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch, t. j. nesprávnom právnom posúdení veci (porovnaj judikáty R 54/2012 a R 24/2017). Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

17. Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je v tejto časti podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, preto dovolanie v tejto časti ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

18. Dovolateľka dovolaním zároveň napadla aj výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, keď namietala arbitrárnosť a nesprávnosť výroku o trovách konania vzhľadom na nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, keď podľa jej názoru mal súd aplikovať § 257 CSP.

18.1. Dovolací súd pri posudzovaní dôvodnosti všeobecne namietaného porušenia procesných práv žalobkyne nezistil také nedostatky v postupe odvolacieho súdu, ktoré by odôvodňovali záver, že jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. odôvodnenie rozhodnutia zmätočné. Z obsahu preskúmaného rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplyva taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že žalobkyňa sa s názorom odvolacieho súdu nestotožnila, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia.

18.2. Dovolací súd v súvislosti s námietkou dovolateľky v zmysle § 420 písm. f/ CSP týkajúcej sa neprávneho právneho posúdenia veci v časti výroku o nároku na náhradu trov odvolacieho konania poukazuje na bod 16. odôvodnenia tohto rozhodnutia, keď prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nezakladá, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch.

18.3. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd nepovažoval žalobkyňou uplatnený dovolací dôvod

podľa § 420 písm. f/ CSP vo vzťahu k výroku rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania za opodstatnený.

19. Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je v tejto časti podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, preto dovolanie v tejto časti ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

20. Podľa § 444 ods. 2 CSP, ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa; ustanovenie § 230 tým nie je dotknuté.

20.1. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 2 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (4 Cdo 144/2019, 4 Cdo 108/2019, 9 Cdo 126/2020).

21. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.